Р Е Ш Е Н И Е
№ 44483

гр. София, 12.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 20 състав,** в публично заседание на 04.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **9775** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Б. Ю. Й., подадена чрез адвокат С. З., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-007364/23.09.2025 г., издадена от Р. Б. Н. – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР). Със заповедта на основание чл. 171, т. 4 ЗДвП е разпоредено изземване на свидетелството за управление на моторно превозно средство на жалбоподателя поради отнемане на всички контролни точки и неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 ЗДвП.

Жалбоподателят отправя искане към съда за отмяна на оспорената заповед. Не оспорва изчерпването на контролните точки, а поддържа, че свидетелството му за управление е отнето още през 2024 г. във връзка с отказ от проверка за алкохол, за който впоследствие са му наложени глоба от 2 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за две години. Твърди, че документът се намира при органите на МВР, поради което не е могъл да го върне повторно. В съдебното заседание, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се явява и не се представлява. Представил е административната преписка и допълнителни писмени доказателства, включително информация за фактическото отнемане и последващото предаване на СУМПС между звена на ОПП–СДВР.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата

на страните, приема за установено от фактическа страна следното:
Б. Ю. Й. се води на отчет като водач в СДВР. Съгласно приложената справка – картон на водача, на негово име е издадено СУМПС №[ЕИК] на 29.11.2023 г., с валидност до 29.11.2033 г. В справката са отразени максимален брой контролни точки 39 и остатък нула точки, като в началната ѝ част изрично е записано: „СУМПС статус в БДС: ОТНЕТ/ИЗЗЕТ“ за свидетелство № [ЕИК].
С НП № 22-4332-001189/17.02.2022 г. за нарушения, извършени на 29.01.2022 г., са наложени глоби за управление без правоспособност и за управление след употреба на алкохол с концентрация над 0,8 до 1,2 на хиляда включително. В постановлението е отразено отнемане на 10 контролни точки. С НП № 22-4332-009214/23.05.2022 г. за нарушения, извършени на 09.05.2022 г., са наложени глоби за управление без правоспособност, отказ от проверка за алкохол и непредставяне на автомобила на технически преглед, като е отразено отнемане на 12 контролни точки. По представените документи и информационната справка двете постановления са влезли в сила на 10.05.2023 г. Приложени са докладни записки за посещения на адреса на лицето и неустановяването му, във връзка с връчването по чл. 58, ал. 2 ЗАНН.
На 18.05.2024 г. около 10:25 ч. на [улица]в С. Й. е управлявал лек автомобил „Х. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , без да използва обезопасителен колан. Съставен е АУАН № С./18.05.2024 г., въз основа на който е издадено НП № 24-4332-012020/03.06.2024 г. за нарушение на чл. 137а, ал. 1 ЗДвП. Наложена е глоба от 50 лв. и е отразено отнемане на 10 контролни точки. Съгласно удостоверяванията по преписката постановлението е влязло в сила на 17.12.2024 г.
На 24.06.2024 г. около 21:02 ч. в С.,[жк], при управление на същия автомобил Й. е проверен от полицейски служители. В съставения АУАН № С./24.06.2024 г. е описан отказ от проверка с техническо средство за употреба на алкохол и неизпълнение на предписанието за изследване. Издаден е талон за медицинско изследване № 288756. За настоящия спор е съществено, че в АУАН изрично е записано: „И. като доказателства С. №[ЕИК]“.
Във връзка с проверката е издадена и ЗППАМ № 357/24.06.2024 г. по чл. 171, т. 1, б. б) от ЗДвП, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) за временно отнемане на свидетелството до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца. В справката – картон на водача, за същата дата е отразена мярка № 24-4332-003641, с посочен отнет документ СУМПС №[ЕИК]. Отделно на първата страница на справката, в раздел „Действия“, ред 7, изрично е вписано „Отнемане на СУМПС“, с дата на действието „24.06.2024 г.“ и описание „Акт № С. / 24.06.2024“. Същите данни се съдържат и на стр. 15 от представените на 20.10.2026 г. писмени доказателства.
След изпращане на материалите на прокуратурата и постановения отказ за образуване на досъдебно производство е издадено НП № 24-4332-025115/23.10.2024 г. за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. На Й. са наложени глоба от 2 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца, като е отразено отнемане на 15 контролни точки. Постановлението е връчено лично на 09.01.2025 г. и е обжалвано пред Софийския районен съд. С Решение № 2366/30.06.2025 г. по НАХД № 1515/2025 г. на СРС, 95 състав, НП е потвърдено. Представените удостоверявания сочат влизане в сила на 30.07.2025 г., когато в справката е отразено отнемането на последните 15 точки.
На 23.09.2025 г. е издадена оспорената в настоящото производство ЗППАМ № 24-4332-007364 от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Като фактически основания са посочени четирите наказателни постановления, отнемането на общо 47 контролни точки и неизпълнение на задължението за връщане на СУМПС. Във формуляра са възпроизведени датата, часът и мястото на проверката от 24.06.2024 г. и е направена препратка към АУАН № С.. Заповедта е връчена лично на Й. на 25.06.2026 г., видно от подписаната разписка.

На 30.06.2026 г. в 11:40 ч. е съставен предавателно-приемателен протокол за СУМПС №[ЕИК], в който е посочена процесната ЗППАМ. Като предаващ и приемащ са се подписали служители съответно от 01 група и 02 група на 03 сектор в ОПП–СДВР. Протоколът удостоверява вътрешно предаване на документа между служители, а не предаването му от жалбоподателя на тази дата.
Жалбата е подадена на 09.07.2026 г. в Софийския районен съд. След образуване на НАХД № 11293/2026 г. производството е прекратено с разпореждане от 05.08.2026 г. и делото е изпратено по подсъдност на АССГ.
С Определение № 36872/24.09.2026 г. по настоящото дело съдът е насрочил открито заседание и изрично е указал на жалбоподателя да докаже фактическото предаване на свидетелството на органите на МВР и акта, с който е извършено. На ответника е възложено да установи предпоставките за мярката и е изискана информация за предходното отнемане на документа, съхранението му и евентуалното му връщане на лицето.
В изпълнение на указанията ответникът е представил на 20.10.2026 г. писмо, с което изрично заявява, че СУМПС е отнето на 24.06.2024 г. във връзка с АУАН за нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, на основание ЗППАМ № 357/24.06.2024 г. Посочва също, че на 30.06.2026 г. документът е предаден с протокол в група ОВМПС. Към писмото са приложени АУАН, предходната заповед, НП, решението на СРС, процесната заповед, протоколът и справката – картон на водача. Не е представен документ, установяващ връщане на СУМПС на Й. между изземването му на 24.06.2024 г. и издаването на процесната заповед на 23.09.2025 г.
Административен съд - София-град, Трето отделение, 20-ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:
Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна – адресат на индивидуалния административен акт и собственик на превозното средство, имащ пряк и непосредствен правен интерес от оспорването, и срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт по смисъла на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП. При връчване на 25.06.2026 г. срокът по чл. 149, ал. 1 АПК изтича на 09.07.2026 г., когато жалбата е подадена в СРС. В случая, макар и подадена пред некомпетентния съд, 14-дневният срок за оспорване е спазен.
Разгледана по същество жалбата е основателна.
Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.
Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Със Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. директорът на СДВР е оправомощил полицейските органи от ОПП–СДВР да прилагат с мотивирани заповеди ПАМ, включително по чл. 171, т. 4 ЗДвП. Качеството на Р. Б. Н. на полицейски инспектор в това звено се установява от приложената кадрова Заповед № 513з-9568 от 2024 г., с отбелязано запознаване на 24.09.2024 г. Приложена е и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи за определяне на службите за контрол. Налице е предвиденото в чл. 172, ал. 1 ЗДвП оправомощаване, както и териториална компетентност.
Актът е издаден в писмена форма, съдържа обозначение на органа и адресата, фактически и правни основания, разпоредителна част и указания за оспорване. Решаващият порок се отнася до приложението на материалния закон, тъй като посоченото неизпълнение на задължението за

връщане на документа не съответства на установеното му предходно изземване.
Съгласно чл. 157, ал. 4 от ЗДвП отнемането на всички контролни точки води до загуба на придобитата правоспособност и поражда задължение за връщане на свидетелството в съответната служба на МВР. Разпоредбата на чл. 171, т. 4 от ЗДвП предвижда изземването на свидетелството при неизпълнение на това задължение. Приложението на мярката изисква кумулативно установяване както на изчерпването на точките, така и на неизпълнение на задължението за предаване на документа. Първото обстоятелство само по себе си не замества второто.
По делото изчерпването на контролните точки се установява от представените влезли в сила наказателни постановления и справката – картон на водача. Последното НП № 24-4332-025115/23.10.2024 г. е преминало съдебен контрол и е влязло в сила на 30.07.2025 г. Жалбоподателят не оспорва отнемането на всички точки. Поради това съдът приема за установена първата материалноправна предпоставка и не основава отмяната на липса на доказателства за изчерпването им.
В случая не е налице обаче втората предпоставка. Видно от събраните по делото доказателства СУМПС №[ЕИК] фактически е иззето още на 24.06.2024 г. Този факт се удостоверява пряко от АУАН и е изрично потвърден от самия ответник. Самостоятелно подкрепящо доказателство е представената от ответника справка – картон на водача: освен текущия статус „ОТНЕТ/ИЗЗЕТ“, тя съдържа конкретен запис в раздел „Действия“, ред 7, за отнемане на СУМПС на 24.06.2024 г. по АУАН № С.. Следователно съдът не извежда предходното изземване само от актуалния статус на документа или от твърдението в жалбата, а от изрично отразено действие с дата, предхождаща издаването на оспорената заповед, и с посочен документ за неговото извършване. Този запис съответства на отбелязването в самия АУАН и на писменото изявление на ответника. Документите не съдържат данни свидетелството да е било върнато впоследствие на водача, а представеният протокол удостоверява движението му между звена на МВР.
Съдът отчита, че изземването през 2024 г. е извършено на различно правно основание – временно отнемане по чл. 171, т. 1, б. б) от ЗДвП, а не доброволно изпълнение на задължение, възникнало след изчерпване на контролните точки. Различното основание за предходното отнемане обаче не заличава факта, че към датата на издаване на оспорената ЗППАМ - 23.09.2025 г. документът вече се е намирал при органите на МВР. Лицето не е разполагало с него и не е могло да го предаде повторно. Вътрешното отразяване на промяната в правния статус на водача и преместването на документа между административни звена не предполагат ново физическо предаване от неговия притежател.
Принудителната мярка по чл. 171, т. 4 от ЗДвП не е самостоятелно основание за загуба на правоспособността и няма наказателен характер. Тя служи за изземване на документ, който лицето е било длъжно да предаде, но не е предало. Когато документът вече е иззет и се държи от компетентните служби, липсва неизпълнение, което да бъде преустановено чрез повторното му изземване.
Представеният по делото Протоколът от 30.06.2026 г. не опровергава този извод. От съдържанието му се установява предаване от служител на 01 група на служител на 02 група в 03 сектор на ОПП–СДВР. Посочването в него на процесната заповед обозначава основанието за вътрешното административно обработване на документа, но не доказва, че жалбоподателят го е държал до тази дата.
В случая съгласно чл. 142, ал. 1 АПК релевантно е положението към датата на издаване на оспорената ЗППАМ, а именно 23.09.2025 г. Към тази дата предходното изземване вече е било извършено, а доказателства за последващо връщане на СУМПС на водача няма. Следователно не е установено неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 ЗДвП, което да обоснове

прилагането на процесната мярка. Изложеното обосновава отмяна на оспорената заповед на основание чл. 146, т. 4 АПК поради противоречие с материалноправните разпоредби.
С оглед изхода на спора на жалбоподателя се следва присъждане на разноски, но такива не са претендирани, поради което не следва да се присъждат.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 20-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-007364/23.09.2025 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 171, т. 4 от Закона за движението по пътищата е разпоредено изземване на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 172 ал. 5 от ЗДвП.
Препис от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 АПК.

СЪДИЯ: